

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Царево, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Антония Д. Димитрова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Административно
наказателно дело № 20232180200273 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 53 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Х. А., ЕГН *****, срещу
Наказателно постановление № 302а-30-2023/ 17.07.2023 г. на Началника на
РУ на МВР- Царево, при ОД на МВР- Бургас, с което за нарушение на чл. 16а,
ал. 2 от ЗЗШОС, на Д. Х. А., ЕГН *****, е наложено административно
наказание „глоба“ в размер на 500.00 лева, на основание чл. 34а, ал. 1 от
ЗЗШОС.

В с.з. за жалбоподателят редовно призован, се представлява от
упълномощен представител- адвокат. Пледира се за отмяна на НП.

В с.з. за АНО, редовно призован, процесуален представител не се явява
и не взема становище по делото.

Разпита се актосъставителя.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства намира
следното от фактическа и правна страна:

На 02.07.2023 г. около 00,50 часа в РУ- Царево бил получен сигнал за
силна музика в заведение „Ла Вита“ в гр. Ахтопол, във връзка с който веднага

бил изпратен за проверка на място полицейски патрул. При пристигането си на място полицейският патрул-в състава на който бил актосъставителя-установили, че в обекта звучи силна музика от озвучителна техника с дисководещ. С оглед на така установеното, актосъставителя съставил на място против жалбоподателя АУАН с № 305804/ 02.07.2023 г. Препис от акта е връчен на жалбоподателя и подписан без възражения.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП, в което нарушението е описано по същия начин и му е дадена същата правна квалификация, като за извършеното нарушение по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 500,00 лева на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена в предвидения от закона седмодневен срок от лице, което има правен интерес, предвид което е допустима. Разгледана по същество е основателна, като съображенията на съда са следните:

Настоящото производство е от административно наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето посочено в акта и наказателното постановление като нарушител и дали е извършено от това лице виновно. Следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано, тъй като при това производство се прилагат съответно правилата на НПК, а съгласно чл. 14 от НПК обвиняемият (административно отговорното лице) се счита за невиновен до доказване на противното. (Така и ППВС № 10/1973 г.). Това означава, че в тежест на административно наказващия орган е да докаже по безспорен начин пред съда, че има административно нарушение. Освен това, за да бъде наказателното постановление правилно и законосъобразно е необходимо стриктно да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН относно съставянето на акта и издаването на наказателното постановление.

В конкретния случай с процесното НП е ангажирана отговорността на жалбоподателя за това, че за това, че в качеството ме на управител на

заведението, допуснал озвучаване от озвучителна техника, като се сочи, че с описаното деяние същия е нарушил разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС, съгласно която не се допуска озвучаването на открити площи на заведения за хранене и развлечения, разположени в жилищни зони и курорти, за времето между 23,00 и 7,00 ч.

На първо място следва да се посочи, че по делото липсват каквито и да било доказателства, въз основа на които да се установи, че жалбоподателя е заемал длъжността „управител“ в процесното заведение. Точно обратното-съгласно приложената справка, същия работи като багерист.

На следващо място следва да се посочи, че в обстоятелствената част на НП, както и в обстоятелствената част на АУАН липсват каквито и да е било данни за процесното заведение от какъв вид е- от закрит или открит тип, както и данни за устройствената зона, в която попада процесното заведение, което не позволява да се направи категоричен извод, че разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС е приложима по отношение на обекта.

Както в НП, така и в съставения АУАН липсват данни въпросното заведение, независимо че има озвучаване, да е разположено в жилищна зона и курорт, като доказателства в тази насока не бяха ангажирани от АНО и в хода на съдебното следствие.

От обстоятелствената част на НП и на АУАН не става ясно, а и по делото не се ангажираха доказателства в тази насока, в каква устройствена зона според ОУП на града попада имота, в който се намира процесния обект. От материалите по делото се установява, че процесния обект е разположен на морски плаж, изключителна държавна собственост, в Зона „А“ по Закона за устройство на Черноморското крайбрежие, но по делото липсват данни дали имотът и изграденият в него обект граничат с жилищна зона. По аргумент от чл. 8, т. 1 от ЗУТ конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях- за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа

инфраструктура, за специални обекти и други. Съгласно чл. 106, т. 1 и т. 2 от ЗУТ с общия устройствен план на община или на част от нея се определят общата структура на територията, предмет на плана, и преобладаващото предназначение на съставните и структурните части - местоположението и границите на териториите за населени места и селищни образувания; земеделските територии; горските територии; териториите за природозащита; териториите за културно-историческа защита; нарушените територии за възстановяване и териториите със специално, с друго или със смесено предназначение, както и общият режим на устройство на всяка от териториите по т. 1 със съответните правила и нормативи. Обстоятелството, че местонахождението на обекта е на плаж, което място е обичайно за креация, не обосновава категоричния извод за приложимостта на хипотезата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС в конкретния случай, доколкото същата е с ясен обект на защита от шум – жилищни зони и курорти.

В контекста на горното съдът намери, че административно наказващият орган не е изпълнил своята основна задача в процеса – да докаже по безспорен начин пред съда, че е налице административно нарушение по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и то е извършено виновно от нарушителя, поради което наказателното постановление се явява незаконосъобразно.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 302а-30-2023/ 17.07.2023 г. на Началника на РУ на МВР- Царево, при ОД на МВР- Бургас, с което за нарушение на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС, на Д. Х. А., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500.00 лева, на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд- Бургас, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Царево: _____